

положени отъ държавата и върхо които да градиши
широкото ^{и гражданско} образование на нашето население и на
нашето благонормено общество, при събуждане
си ний се намиряем прикудени да саватем
всичко отъ народа. Ний се видяем въ нужда
да копаем некое на дълбоко са да намиряем
опаки добра почва, върхо които да померим
новите основи на новъ битъ, който сме прио-
вани да сриземим са напредъ.

Въ времето, което вървямъ се всички има-
ми, да спомогнемъ да по скорото развитие
на народа си, ний никога не прѣва да негу-
ваме предъ възъ, че едно отъ най погрѣшнѣ
и най догрѣшнѣ средства за достигане
на наши цѣль е първачието на народа. Ракитъ
който едно дълговременно робуване е нанесло на
нашото му; Болеститъ, който мимехието
на отъз неволеви условия са сриземъ и добра
а му докарани били въ бедствено, нравствено,
умствено или обществено отношение, прѣва
първо и първо да се издиратъ и изудатъ са да
можемъ по лесно да употребимъ погрѣшнѣ
средства и лекове за излечението имъ. Отъ